

самообразователенъ планъ: какво да вършимъ, отде да почнемъ и къде да свършимъ?

— Не е още истински образованъ човѣкъ той, който е свършилъ нѣкое учебно заведение, та било то и висше. — Малцина ли не-доучени, ограничени специалисти или престжпни службогонци излизатъ изъ такива учебни заведения?

Не е още истински образованъ този, който презъ живота си е прочелъ много, премного, та дори и най-добри книги, и това богатство запазва мрътво, само за себе си.

Не е истински образованъ човѣкъ на изтънченитѣ обноски и красивитѣ приказки. Мнозина повтарятъ чужди мисли, а не забелязватъ собственитѣ си противоречия. Мнозина крещятъ, че се борятъ за правата на човѣшката личность, а на дѣло погубватъ тая личность.

Да надѣнешъ партийно рухо, не значи още че ти си добилъ правото да се зовешъ образованъ. Малко ли предразсѫдъци и духовна тѣпота срѣщаме скрити подъ това рухо?

Истински образованъ, интелигентенъ човѣкъ е този, който притежава здраво и всестранно свѣтопознание. Той вижда, разбира, оценява заобикалящата го действителност. Вдѣлбочава се въ нея. Може самостоятелно да се справя на всѣко място и въ всѣко време съ това, което става наоколо му.

Истински образованиятъ човѣкъ е обогатенъ съ знания, необходими за живота. Не е беда, ако тѣхното количество не е голѣмо. Обаче тѣ трѣбва да бѫдатъ ценни по качество. Опрѣнъ на тѣхъ той твори, създава.

Истински образованиятъ човѣкъ съзнава, че е звено отъ сложната верига на обществото. Той е общественикъ. Той взема и дава на живота. Чувствува го и преживява всичко, което става около него. Особено ценни сѫ онѣзи хора, които освенъ дето имать широки, задѣлбочени, разностранни и точни знания, но сѫ напоени съ духа на общественостъ. Отзивчиви сѫ къмъ хорските страдания и радости. Само такива хора можемъ да наречемъ образовани, интелигентни, въ най-добра смисъль на тая дума.

(По Н. Рубакинъ)

